

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 719/2016
29.06.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Иваном Тркуљом Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.П., због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног М.П., адвоката Ј.Ш., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Неготину К 655/13 од 24.04.2015. године и Вишег суда у Неготину Кж1 78/15 од 13.08.2015. године, у седници већа одржаној 29.06.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.П., адвоката Ј.Ш., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Неготину К 655/13 од 24.04.2015. године и Вишег суда у Неготину Кж1 78/15 од 13.08.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Неготину К 655/13 од 24.04.2015. године, окривљени М.П. је оглашен кривим да је извршио кривично дело насиље у породици из члана 194. став 2. у вези става 1. КЗ, за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да се наведена казна неће извршити уколико окривљени у року од једне године од правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Окривљени је обавезан да на име паушала суду плати износ од 6.000,00 динара, као и да оштећенима надокнади трошкове поступка у износу од 85.775,00 динара, све у року од 15 дана под претњом принудног извршења. Оштећене Д.П. и М.И. су ради остваривања имовинскоправног захтева упућене на парнични поступак.

Пресудом Вишег суда у Неготину Кж1 78/15 од 13.08.2015. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног М.П., а пресуда Основног суда у Неготину К 655/13 од 24.04.2015. године (у изреци погрешно означено 22.04.2015. године) је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљеног М.П., адвокат Ј.Ш., у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновну одлуку.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. ЗКП одржао седницу већа, у којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и због повреде закона из члана 440. ЗКП. У вези са истакнутим повредама закона бранилац у образложењу захтева наводи да су нижестепени судови погрешно и непотпуно утврдили чињенично стање и да нису на поуздан начин утврдили постојање одлучних чињеница. Бранилац у захтеву указује на делове исказа сведока оштећених, те сматра да исказе сведока оштећених суд није требало да прихвати јер су исти у највећој мери неуверљиви, нелогични. У том смислу бранилац у образложењу захтева наводи разлоге зашто сматра да су искази сведока оштећених неуверљиви и нелогични.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека од стране окривљеног и његовог браниоца због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 2) и 440. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Ивана Тркуља Веселиновић, с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић, с.р.